



## Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 3 d.\*

„Apeliacinis skundas — Regioninė politika — Apulijos (Italija) regiono veiklos programa pagal Tikslą Nr. 1 (laikotarpis 2000–2006 m.) — Europos regioninės plėtros fondo iš pradžių skirtos Bendrijos finansinės paramos sumažinimas“

Byloje C-280/14 P

dėl 2014 m. birželio 9 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

**Italijos Respublika**, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

**Europos Komisijai**, atstovaujamai D. Recchia ir A. Steiblytės, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro penktosios kolegijos pirmininko pareigas einantis ketvirtosios kolegijos pirmininkas T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász ir C. Vajda,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. gegužės 13 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

\* Proceso kalba: italų.

## Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Italijos Respublika prašo panaikinti 2014 m. kovo 28 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Italija / Komisija* (T-117/10, EU:T:2014:165, toliau – skundžiamas sprendimas); juo atmestas jos ieškinys dėl 2009 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimo C(2009) 10350 *final*, kuriuo sumažinama Europos regioninės plėtros fondo parama, skirta Italijos Respublikai taikant 2000 m. rugpjūčio 8 d. Komisijos sprendimą C(2000) 2349, pagal kurį patvirtinama Apulijos regiono veiklos programa laikotarpiui 2000–2006 m. pagal Tikslą Nr. 1 (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

### Teisinis pagrindas

- 2 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 31), 38 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Nepažeidžiant Komisijos atsakomybės įgyvendinant Europos Bendrijos bendrąjį biudžetą, valstybės narės visų pirma prisiima atsakomybę už finansinę pagalbos kontrolę. Tam tikslui jos imasi tokių priemonių:

- a) tikrina, kad valdymo ir kontrolės planai būtų taip parengti ir įgyvendinti, kad būtų užtikrintas veiksmingas ir teisingas Bendrijos lėšų naudojimas;
- b) pateikia Komisijai šių planų aprašymą;
- c) užtikrina, kad pagalba tvarkoma pagal visas taikomas Bendrijos taisykles ir kad joms perduotos lėšos naudojamos pagal patikimo finansinio valdymo principus;

<...>“

- 3 Pagal šio reglamento 39 straipsnio 1–3 dalis:

„1. Valstybės narės visų pirma atsako už netikslumų tyrimą remdamosi svarbiausių pokyčių, kurie daro įtaką pagalbos įgyvendinimo ar priežiūros esmei ar sąlygoms, įrodymais ir už reikalingus finansinių klaidų taisymus.

Valstybė narė taiso finansines klaidas, susijusias su atskirais ar sistemingais netikslumais. Valstybės narės daromais taisymais panaikinamas visas Bendrijos įnašas ar jo dalis. <...>

2. Jeigu Komisija, atlikusi reikalingus patikrinimus, daro išvadą, kad:

<...>

- c) yra dideli valdymo ar kontrolės sistemų darbo trūkumai, dėl kurių gali atsirasti sistemingų netikslumų,

Komisija sustabdo minėtus tarpinius mokėjimus ir, nurodžiusi tokio sprendimo priežastis, prašo valstybės narės pateikti savo pastabas ir, jei reikia, per nustatytą laiką ištaisyti padėtį.

Jeigu valstybė narė prieštarauja Komisijos pastaboms, Komisija kviečia valstybę narę į posėdį, kuriame abi šalys bendradarbiavimo partnerystės pagrindu stengiasi susitarti dėl pastabų ir išvadų, kurios turi būti padarytos iš pastabų.

3. Komisijos nustatyto laikotarpio pabaigoje, jeigu nebus pasiektas susitarimas ir valstybė narė neištaisys padėties, Komisija, atsižvelgusi į valstybės narės pastabas, priimti sprendimą gali per tris mėnesius:

<...>

b) ištaisyti reikalaujamas finansines klaidas panaikinant fondų įnašo dalį, skirtą tam tikrai pagalbai, arba visą įnašą.

Komisija, priimdama sprendimą dėl taisomos sumos ir, laikydama si proporcingumo principo, atsižvelgia į netikslumų arba pokyčių rūšį ir valstybių narių valdymo ar kontrolės sistemose nustatytų trūkumų finansinę svarbą bei jų mastą.

<...>“

4 2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 438/2001, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų paramos valdymo ir kontrolės sistemų (OL L 63, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 132), 4 straipsnyje numatyta:

„Valdymo ir kontrolės sistemos apima tvarką, kaip patikrinti bendrai finansuojamus tiekiamus produktus ir teikiamas paslaugas, išlaidų, kurioms teikiamos paraiškos, tikrumą bei tvarką, kaip užtikrinti, kad būtų laikomasi atitinkamo Komisijos sprendimo pagal Reglamento <...> Nr. 1260/1999 28 straipsnį reikalavimų ir taikomų nacionalinių bei Bendrijos taisyklių <...>

Pagal minėtąją tvarką atskirų veiklos rūšių patikrinimai turi būti įforminami vietoje. Dokumentuose nurodomas atliktas darbas, patikrinimo rezultatai ir kokių priemonių buvo imtasi pažeidimams ištaisyti. Jeigu fiziniai ar administraciniai patikrinimai yra neišsamūs, tačiau atlikti atrinkus veiklos rūšis, dokumentuose nurodomos atrinktos veiklos rūšys ir aprašomas atrankos metodas.“

5 Šio reglamento 8 straipsnis suformuluotas taip:

„Vadovaujančioji ar mokėjimo institucija apskaito susigrąžintinas sumas, kurios jau buvo sumokėtos iš Bendrijos paramos, ir užtikrina, kad sumos būtų susigrąžintos be nepateisinamo vėlavimo. Po susigrąžinimo, mokėjimo institucija grąžina klaidingai sumokėtas susigrąžintas sumas, kartu su delspinigiais, atskaičius atitinkamas sumas iš kitos išlaidų ataskaitos, ir mokėjimo paraiškos Komisijai arba, jeigu to nepakanka, grąžindamos sumokėtą sumą Bendrijai. <...>“

6 Šio reglamento 9 straipsnyje „Išlaidų sertifikavimas“ numatyta, kad tarpinių ir galutinių išlaidų ataskaitų sertifikatus parengia mokėjimo institucijos asmuo ar departamentas, kuris nepriklauso jokiai paraiškas tvirtinančiai tarnybai. Be to, šiame straipsnyje, be kita ko, nurodyta tai, ką turi patikrinti ši institucija prieš sertifikudama tokias išlaidų ataskaitas.

7 To paties reglamento 10 straipsnyje „Veiklos atrankiniai patikrinimai“ nustatyta:

„1. Valstybės narės veiklos patikrinimus organizuoja tam tikru atrankos pagrindu, skirtu konkrečiai:

- a) patikrinti esamų valdymo ir kontrolės sistemų efektyvumą;
- b) atrankos būdu, remiantis rizikos analize, patikrinti išlaidų deklaracijas, parengtas įvairiais tam tikrais lygiais.

2. Patikrinimai, atlikti prieš baigiant teikti kiekvieną paramą, turi apimti ne mažiau nei 5 % visų tinkamų išlaidų ir remtis atrankine patvirtintų veiklos rūšių visuma, atsižvelgus į 3 dalies reikalavimus. Valstybės narės siekia, kad atliekami patikrinimai būtų tolygiai paskirstyti atitinkamu laikotarpiu. Jos užtikrina, kad tokie darbai kaip veiklos patikrinimai ir atlikimo arba mokėjimo tvarka būtų tinkamai atskirti.

3. Atrenkant tikrintinas veiklos rūšis, turi būti atsižvelgta į:

- a) būtinybę patikrinti tam tikras ir tam tikro masto veiklos rūšis;
- b) visus rizikos veiksnius, kurie buvo nustatyti nacionalinių arba Bendrijos patikrinimų metu;
- c) veiklos rūšis, sutelktas tam tikrose tarpinėse įstaigose arba tam tikrų galutinių naudos gavėjų rankose, kad pagrindinės tarpinės įstaigos ir galutiniai naudos gavėjai būtų bent kartą patikrinti prieš baigiant teikti kiekvieną paramą.“

### **Ginčo aplinkybės**

- 8 2000 m. rugpjūčio 8 d. Sprendimu C(2000) 2349 Komisija patvirtino Apulijos regiono veiklos programą 2000–2006 m. laikotarpiui pagal Tikslą Nr. 1 (toliau – Apulijos regiono veiklos programa) ir skyrė Italijos valdžios institucijoms 1 721 827 000 EUR iš Europos regioninės plėtros fondo (toliau – ERPF).
- 9 2007 m. Komisija atliko už šią programą atsakingų valdžios institucijų taikomų valdymo ir kontrolės sistemų auditą ir konstatavo, kad šios institucijos nesukūrė valdymo ir kontrolės sistemų, kurios užtikrintų patikimą ERPF paramos finansų valdymą, ir kad taikomos sistemos negarantuoja pakankamo mokėjimo paraiškų tikslumo, tvarkingumo ir tinkamumo.
- 10 Pripažinusi, kad Italijos Respublika neįvykdė pareigų pagal Reglamento Nr. 438/2001 4 ir 8-10 straipsnius ir dėl nustatytų valdymo ir kontrolės sistemų trūkumų galėjo atsirasti sisteminių pažeidimų, 2008 m. liepos 1 d. Sprendimu C(2008) 3340 Komisija sustabdė tarpinius mokėjimus iš ERPF pagal Apulijos regiono veiklos programą. Ši institucija nustatė Italijos Respublikai trijų mėnesių terminą, kad ji atliktų patikrinimus ir reikiamus pataisymus, būtinus siekiant užtikrinti, kad iš ERPF įnašo būtų dengiamos tik tinkamos išlaidos.
- 11 Per 2009 m. sausio mėn. vykdytą auditą Komisija konstatavo, kad per nustatytą laikotarpį nebuvo įvykdyti minėtame sprendime išdėstyti reikalavimai. Sąjungos auditoriai nustatė pažeidimų, susijusių su valdymo institucijos pagal Reglamento Nr. 438/2001 4 straipsnį vykdomais patikrinimais (toliau – pirmojo lygio kontrolė), mokėjimo institucijos veikla ir kontrolės įstaigos pagal Reglamento Nr. 438/2001 10 straipsnį vykdoma kontrole (toliau – antrojo lygio kontrolė). Komisija nusprendė, kad nėra patikimų įrodymų, jog Apulijos regiono veiklos programos valdymo ir kontrolės sistemos leidžia veiksmingai užtikrinti deklaruojamų išlaidų tikslumą, tvarkingumą ir tinkamumą per laikotarpį nuo programos pradžios iki tarpinių mokėjimų sustabdymo.
- 12 2009 m. balandžio 3 d. raštu Komisija pateikė savo išvadas Italijos valdžios institucijoms ir pranešė, kad ketina siūlyti ERPF finansinės paramos 10 % koregavimą, atsižvelgdama į pagal atitinkamą programą iki tarpinių mokėjimų sustabdymo deklaruotas išlaidas. Italijos Respublika nesutiko su šiuo fiksuoto tarifo koregavimu ir paprašė atšaukti tarpinių mokėjimų sustabdymą. Remiantis Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnio 2 dalimi 2009 m. rugsėjo 30 d. surengtas posėdis.
- 13 Ginčijamu sprendimu Komisija sumažino pagal Apulijos regiono veiklos programą iš ERPF skirtą finansinę paramą 2000–2006 m. laikotarpiui, pritaikiusi 10 % fiksuoto tarifo koregavimą išlaidoms, sertifikuotoms iki tarpinių mokėjimų sustabdymo. Šio sprendimo 1 straipsnyje iš ERPF skirta parama sumažinta 79 335 741,11 EUR.

## **Procesas Bendrajame teisme ir skundžiamas sprendimas**

- 14 2010 m. kovo 5 d. Italijos Respublika Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 15 Grįsdama ieškinį ši valstybė narė nurodė keturis pagrindus. Pirmasis ir antrasis pagrindai susiję su faktų iškraipymu ir Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnio 2 dalies c punkto ir 3 dalies pažeidimu, kiek tai susiję su pirmojo lygio kontrole, mokėjimo institucijos veikla ir antrojo lygio kontrole. Trečiajame pagrindė ši valstybė narė nurodė nepakankamą motyvavimą ir Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnio 2 ir 3 straipsnių pažeidimą. Ketvirtasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1260/1999 12 straipsnio ir Reglamento Nr. 438/2001 4 straipsnio pirmos pastraipos pažeidimu bei Komisijos kompetencijos nebuvimu.
- 16 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė Italijos Respublikos ieškinį.

## **Šalių reikalavimai**

- 17 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
  - pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį panaikinti ginčijamą sprendimą ir
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 18 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

## **Dėl apeliacinio skundo**

- 19 Grįsdama apeliacinį skundą Italijos Respublika nurodo tris pagrindus.

### *Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo*

#### Šalių argumentai

- 20 Nurodydama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą Italijos Respublika teigia, kad skundžiamo sprendimo 37 ir 50 bei paskesniuose punktuose Bendrasis Teismas pažeidė rungimosi principą ir pareigą motyvuoti, nes kartu išnagrinėjo pirmąjį ir antrąjį ieškinio pagrindus, susijusius su, pirma, valdymo institucijos ir mokėjimo institucijos vykdomos pirmojo lygio kontrolės ir, antra, kontrolės įstaigos vykdomos antrojo lygio kontrolės veiksmingumu ir patikimumu.
- 21 Ši valstybė narė teigia, kad pagal rungimosi principą Bendrasis Teismas turėjo atskirai išnagrinėti šiuos du ieškinio pagrindus, kuriuose keliama skirtingi faktiniai klausimai, susiję su atskirų įstaigų darbu ir labai įvairiais pažeidimais, nustatytais ginčijamame sprendime. Be to, kartu nagrinėdamas šiuos du ieškinio pagrindus, vienam iš jų taikomus argumentus Bendrasis Teismas automatiškai taikė ir kitam pagrindui.

- 22 Nagrinėdamas pirmąjį ir antrąjį ieškinio pagrindus kartu, Bendrasis Teismas taip pat pažeidė pareigą motyvuoti savo sprendimus. Jis neišdėstė taip pat išsamiai, kaip tai padaryta ieškinyje, priežasčių, dėl kurių pripažino nepagrįstais Italijos Respublikos argumentus, pateiktus ginčijant kiekvieną iš pažeidimų, kurie kartu sudaro ginčijamo sprendimo pagrindą.
- 23 Komisija ginčija Italijos Respublikos argumentų pagrįstumą.

#### Teisingumo Teismo vertinimas

- 24 Remiantis Teisingumo Teismo praktika, rungimosi principas paprastai reiškia proceso šalių teisę pareikšti savo poziciją dėl faktų ir dokumentų, kuriais grindžiamas teismo sprendimas, taip pat pareikšti nuomonę dėl teismui pateiktų įrodymų ir pastabų bei teismo iniciatyva iškeltų teisinių pagrindų, kuriais remdamasis jis ketina pagrįsti savo sprendimą (Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 52 ir 55 punktai bei Sprendimo *M / EMEA*, C-197/09 RX-II (sprendimo peržiūra), EU:C:2009:804, 41 punktas).
- 25 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad Italijos Respublika galėjo veiksmingai pareikšti poziciją Bendrajame Teisme dėl ginčijamame sprendime nurodytų pažeidimų, susijusių su pirmojo lygio kontrole, mokėjimo institucijos veikla ir antrojo lygio kontrole. Be to, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 40, 48 ir 60-66 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas taip pat atsižvelgė į argumentus, kuriais ši valstybė narė ginčijo faktinį šių pažeidimų buvimą.
- 26 Kalbant apie pareigą motyvuoti, negalima kaltinti Bendrojo Teismo, kad neišsakė nuomonės dėl visų Italijos Respublikos argumentų, kuriais nesutinkama su ginčijamame sprendime nurodytais pažeidimais, detalių. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, Bendrojo Teismo pareiga (pagal Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą dalį) motyvuoti savo sprendimus neįpareigoja Bendrojo Teismo pateikti išsamaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti motyvus, kuriais remiasi Bendrasis Teismas, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti nagrinėjant apeliacinį skundą jam priklausančią kontrolę (Sprendimo *Coop de France bétail et viande ir kt. / Komisija*, C-101/07 P ir C-110/07 P, EU:C:2008:741, 75 punktas ir jame nurodyta teismo praktika; Sprendimo *A2A / Komisija*, C-318/09 P, EU:C:2011:856, 97 punktas ir Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 86 punktas).
- 27 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 69-77 ir 79-92 punktuose išdėstytas motyvavimas leidžia Italijos Respublikai suprasti priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė visus argumentus, kuriais ji ginčijo vėlavimus atlikti pirmojo ir antrojo lygio kontrolę, siūlytų pataisymų nepatikimumą ir mokėjimo institucijos veiklos trūkumus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę. Be to, skundžiamo sprendimo 60–63 punktuose Bendrasis Teismas paaikškino priežastis, dėl kurių nepriėmė sprendimo dėl kiekvieno Sąjungos auditorių 2009 m. sausio mėn. nustatyto tariamo konkretaus pažeidimo, susijusio su pirmojo ir antrojo lygio kontrole, nebuvimo. Todėl argumentą, susijusį su Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti savo sprendimus pažeidimu, taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 28 Dėl kaltinimo, kad Bendrasis Teismas tuos pačius argumentus taikė skirtingiems teisiniams ir faktiniams klausimams, reikia konstatuoti, kad kaltinimas pagrįstas akivaizdžiai neteisingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Iš tikrųjų, priešingai, nei teigia Italijos Respublika, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 69–71 ir 79–81 punktuose visų pirma išsamiai ir atskirai įvertino faktinius ir teisinius klausimus, susijusius su pirmojo lygio kontrole, paskui šio sprendimo 72–77 ir 82–87 punktuose – klausimus, susijusius su antrojo lygio kontrole, ir galiausiai 88–92 punktuose – klausimus, susijusius su mokėjimo institucija.
- 29 Taigi pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.



*Dėl antrojo ir trečiojo apeliacinio skundo pagrindų*

Šalių argumentai

- 30 Nepaisant nepakankamai struktūrizuoto jo pagrindimo, antrąjį apeliacinio skundo pagrindą galima aiškinti kaip suskirstytą į keturias dalis.
- 31 Pirmoje šio apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika teigia, kad skundžiamo sprendimo 40, 63 ir 88-93 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė jam nurodytus faktus ir pateiktus įrodymus. Šios valstybės narės teigimu, toks iškraipymas minėtuose skundžiamo sprendimo punktuose reiškia, kad Bendrasis Teismas taip pat pažeidė Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnį, Reglamento Nr. 438/2001 9 straipsnį ir proporcingumo bei partnerystės principus.
- 32 Antroje šio apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika teigia, kad skundžiamo sprendimo 60–63 punktuose Bendrasis Teismas neteisingai nurodė, jog nereikia nagrinėti įrodymų, pateiktų ginčijant Sąjungos auditorių, 2009 m. sausio mėn. tikrinant pirmojo lygio kontrolės imtį, nustatytų pažeidimų tikrumą. Iš tikrųjų remiantis ginčijamo sprendimo motyvuojamosios dalies 40 punktu, kuriame akcentuojama, jog Italijos valdžios institucijos neištaisė minėtų pažeidimų, darytina išvada, kad ginčijamame sprendime Komisija į juos atsižvelgė. Be to, skundžiamo sprendimo 78–81 punktuose Bendrasis Teismas pats atsižvelgė į šiuos tariamus pažeidimus, konstatuodamas, kad pirmojo lygio kontrolė nebuvo patikima.
- 33 Nesant įrodymų, kad padaryti konkretūs, su pirmojo lygio kontrole susiję pažeidimai, nurodyti 2009 m. sausio mėn. Komisijai atlikus auditą, Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnio 2 ir 3 dalims ir 10 % fiksuoto tarifo koregavimas yra akivaizdžiai neproporcingas.
- 34 Trečioje antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika teigia, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnyje įtvirtintiems proporcingumo ir partnerystės principams tiek, kiek jame nustatytas 10 % fiksuoto tarifo koregavimas ir kiek jis susijęs su papildomų darbų ar inžinerijos paslaugų pirkimo pažeidimais, dėl kurių Italijos valdžios institucijos siūlė taikyti 25 % fiksuoto tarifo koregavimą. Taigi Bendrasis Teismas negalėjo skundžiamo sprendimo 60 punkte tik konstatuoti, kad į šį koregavimą Komisija atsižvelgė apskaičiuodama galutinę ERPF paramos sumažinimo sumą.
- 35 Galiausiai ketvirtoje šio apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika teigia, kad pažeistas Reglamento Nr. 438/2001 4 straipsnis ir principai, susiję su įrodinėjimo pareiga.
- 36 Trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą galima suprasti kaip sudarytą iš keturių dalių.
- 37 Pirmą šio apeliacinio skundo pagrindo dalį susijusi su faktų ir įrodymų iškraipymu skundžiamo sprendimo 72–74 punktuose. Šis iškraipymas, Italijos Respublikos teigimu, reiškia, kad Bendrasis Teismas taip pat pažeidė Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnį, proporcingumo ir partnerystės principus bei Reglamento Nr. 438/2001 10 straipsnį.
- 38 Antroje šio apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika teigia, kad nusprendęs, jog vykdant antrojo lygio kontrolę 10 straipsnyje numatyta kontrolės norma turi būti pasiekta prieš užbaigiant tam tikrą programą, Bendrasis Teismas pažeidė šį straipsnį. Iš tikrųjų remiantis to paties straipsnio formuluote, pagal kurią antrojo lygio kontrolė turi būti atlikta ne mažiau nei 5 % sertifikuotų išlaidų „prieš baigiant teikti kiekvieną paramą“, darytina išvada, kad antrojo lygio kontrolės sistema turi būti įvertinta visų pirma tokio užbaigimo momentu.

- 39 Be to, trečioje to paties apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika kaltina Bendrąją Teismą skundžiamo sprendimo 84-86 punktuose nurodžius, jog argumentas, kad taisymai atlikus antrojo lygio kontrolę sudarė ne 30 950 978,33 EUR, bet 59 186 909 EUR, yra nereikšmingas, nes vertindama bendrą taisymų atlikus pirmojo ir antrojo lygio kontrolę sumą, kuri iš viso sudarė 95 672 043,08 EUR, Komisija atsižvelgė į visus šiuos taisymus.
- 40 Ketvirta trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalis grindžiama principų, susijusių su įrodinėjimo pareiga, pažeidimu.
- 41 Komisija teigia, kad antrasis ir trečiasis apeliacinio skundo pagrindai nepriimtini, nes juose tik pakartoti pirmojoje instancijoje išdėstyti argumentai, siekiant, kad byla būtų antrą kartą išnagrinėta Teisingumo Teisme. Bet kuriuo atveju šie pagrindai visiškai nepagrįsti.

#### Teisingumo Teismo vertinimas

– Dėl antrojo ir trečiojo apeliacinio skundo pagrindų priimtinumą

- 42 Reikia priminti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti aiškiai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą (žr., be kita ko, Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 43 punktą ir Sprendimo *Ezz ir kt. / Taryba*, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 111 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Šiuo klausimu minėto Procedūros reglamento 169 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad pagrinduose ir teisiniuose argumentuose, kuriais remiamasi, tiksliai nurodomi ginčijami Bendrojo Teismo sprendimo motyvuojamosios dalies punktai.
- 43 Taigi, apeliacinis skundas, kuriame tik pakartojami ar pažodžiui atpasakojami Bendrajame Teisme pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai, neatitinka iš šių nuostatų kylančių motyvavimo reikalavimų. Tačiau jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tikrųjų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme naudotais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 46 ir 47 punktus ir Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 44 ir 45 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką).
- 44 Dėl Komisijos pareikšto nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo reikia konstatuoti, kad antruoju ir trečiuoju apeliacinio skundo pagrindais Italijos Respublika nesiekia vien iš naujo išnagrinėti Bendrajam Teismui pateikto ieškinio, bet ginčija šio teismo išvadas, išdėstyti konkrečiuose skundžiamo sprendimo punktuose ir, kaip teigiama, susijusias su faktų ir įrodymų iškraipymu bei kitomis teisės klaidomis. Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, antrasis ir trečiasis apeliacinio skundo pagrindai nėra vien pirmojoje instancijoje jau pateiktų argumentų pakartojimas – iš tikrųjų juose ginčijama pagrindinė skundžiamo sprendimo motyvavimo dalis ir tai leidžia Teisingumo Teismui įvykdyti kontrolę.
- 45 Todėl Komisijos pareikštas nepriimtinumą ginčijamas prieštaravimas turi būti atmestas.
- 46 Dėl ketvirtoje antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje nurodyto tariamo Reglamento Nr. 438/2001 4 straipsnio pažeidimo ir su įrodinėjimo pareiga susijusių principų pažeidimo, nurodyto ketvirtoje antrojo pagrindo dalyje ir ketvirtoje trečiojo pagrindo dalyje, reikia pažymėti, kad, nors Italijos Respublika nurodo šias teisės klaidas antraštėje prieš tekstą, susijusį su antruoju ir trečiuoju



pagrindais, tame tekste nenurodyti skundžiamo sprendimo punktai, kuriuose būtų padarytos tokios klaidos, ir neišdėstyti argumentai, kuriais remiantis būtų galima nustatyti, kaip Bendrasis Teismas padarė šias klaidas. Todėl šios antrojo ir trečiojo apeliacinio skundo pagrindų dalys yra nepriimtinos.

- 47 Kalbant apie trečią trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalį, pažymėtina, kad Italijos Respublika kritikuoja skundžiamo sprendimo 84-86 punktuose pateiktas išvadas remdamasi kitu nei duomenų iškreipimas pagrindu, tačiau reikia pažymėti, kad nenurodo teisinio principo ar taisyklės, kurią Bendrasis Teismas galėjo pažeisti, nusprendęs, jog ginčijamo sprendimo teisėtumui neturi įtakos galima Komisijos klaida, susijusi su tuo, kad Italijos valdžios institucijų siūlyti tam tikri taisymai laikyti taisymais, vykdomais atlikus antrojo lygio kontrolę, nes ginčijamame sprendime ji atsižvelgė į visus šiuos taisymus.
- 48 Todėl ketvirtą antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalį ir trečią trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalį tiek, kiek pastaroji dalis nesusijusi su duomenų iškreipimu, taip pat ketvirtą trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepriimtinas.
- 49 Be to, dėl argumentų, kuriais Italijos Respublika kritikuoja Bendrąjį Teismą tuo pagrindu, kad jis tariamai iškreipė 2009 m. birželio 15 d. rašto turinį, reikia pažymėti, kad ji nenurodo skundžiamo sprendimo punktų, kuriems taikoma ši kritika. Taigi, šiuos argumentus taip pat reikia atmesti kaip nepriimtinius.

– Dėl pirmos antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalies ir pirmos bei trečios trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalių esmės

- 50 Pirmoje antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje ir pirmoje bei trečioje trečiojo šio skundo pagrindo dalyse, kurias reikia nagrinėti kartu, Italijos Respublika teigia, kad skundžiamo sprendimo 40, 63, 72-74, 84-86 ir 88-93 punktuose pateiktos išvados rodo, jog jos apeliacinis skundas buvo neteisingai suprastas, o faktai ir įrodymai - iškreipyti. Toks iškreipimas reiškia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnį, Reglamento Nr. 438/2001 9 ir 10 straipsnius, taip pat – proporcingumo ir partnerystės principus.
- 51 Pažymėtina, kad iš SESV 256 straipsnio 1 dalies ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, jog tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas, pirma, nustatyti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo išvados iš esmės neatitinka jam pateiktų bylos dokumentų, ir, antra, įvertinti šias faktines aplinkybes (žr. Sprendimo *Komisija / Aalberts Industries ir kt.*, C-287/11 P, EU:C:2013:445, 47 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi pats savaime šis įvertinimas, išskyrus šių įrodymų iškreipimo atvejus, nėra teisės klausimas, kurį gali patikrinti Teisingumo Teismas (žr. Sprendimo *Lafarge / Komisija*, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 15 punktą; taip pat Sprendimo *Activision Blizzard Germany / Komisija*, C-260/09 P, EU:C:2011:62, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 52 Toks iškreipimas konstatuotinas, kai, nesant naujų įrodymų, esamų įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas (Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, EU:C:2011:368, 153 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau šis iškreipimas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktų ir įrodymų vertinimo iš naujo (Sprendimo *General Motors / Komisija*, C-551/03 P, EU:C:2006:229, 54 punktą). Be to, jeigu apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas iškreipė įrodymus, reikalaujama, kad apeliantas tiksliai nurodytų, kokie įrodymai buvo iškreipyti, taip pat įrodytų nagrinėjimo klaidas, dėl kurių, jo nuomone, minėtas teismas iškreipė įrodymus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 50 punktą ir Sprendimo *PepsiCo / Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 78 punktą).

- 53 Reikia konstatuoti, kad argumentai, kuriais kritikuojami skundžiamo sprendimo 40, 63 ir 72 punktai, rodo akivaizdžiai neteisingą šio sprendimo aiškinimą. Kalbant apie 40 ir 72 punktus, pažymėtina, jog negalima Bendrojo Teismo kaltinti dėl to, kad neteisingai suprato Italijos Respublikos ieškinio turinį, nes nusprendė, jog ji neginčija 2009 m. sausio mėn. atliekant pirmojo ir antrojo lygio kontrolės imties auditą nustatytų pažeidimų arba ginčija tik kai kuriuos iš jų. Priešingai, iš skundžiamo sprendimo 60-64 punktų aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas iš tikrųjų atsižvelgė į tai, jog Italijos Respublika ginčija visus šiuos pažeidimus.
- 54 Priešingai, nei teigia Italijos Respublika, iš skundžiamo sprendimo 63 punkto negalima daryti išvados, kad, Bendrojo Teismo nuomone, ginčijamas sprendimas nėra pagrįstas minėtais pažeidimais. Iš tikrųjų tame pačiame 63 punkte, siejamame su skundžiamo sprendimo 58 punktu, Bendrasis Teismas aiškiai konstatavo, kad 2009 m. sausio mėn. Sąjungos auditorių nustatyti konkretūs pažeidimai sudaro „vieną iš kaltinimų“, susijusių su Apulijos regiono veiklos programai taikytos valdymo ir kontrolės sistemos veikimu.
- 55 Dėl skundžiamo sprendimo 73 ir 74, 84-86 ir 88-93 punktuose pateiktų išvadų reikia pažymėti, kad Italijos Respublika nenurodė, kaip Bendrojo Teismo išvados iškraipė jos nurodytus dokumentus.
- 56 Todėl visus argumentus, susijusius su faktų ir įrodymų iškraipymu, reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtinius ir iš dalies nepagrįstus.
- 57 Tokiomis aplinkybėmis argumentams dėl Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnio, Reglamento Nr. 438/2001 9 ir 10 straipsnių ir proporcingumo bei partnerystės principų pažeidimo, kuriuos Italijos Respublika pagrindė tariamu iškraipymu, susijusiu su skundžiamo sprendimo 40, 63, 72-74 ir 88-93 punktais, taip pat negalima pritarti.
- 58 Todėl pirmą antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalį ir pirmą bei trečią trečiojo šio skundo pagrindo dalis reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

– Dėl antros trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalies esmės

- 59 Antroje trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika kaltina Bendrąjį Teismą, kad skundžiamo sprendimo 76 punkte jis neteisingai aiškino Reglamento Nr. 438/2001 10 straipsnį, kai nusprendė, jog siekiant paneigti abejones dėl aptariamą valdymo ir kontrolės sistemos patikimumo nepakanka įrodyti, kad ERPF paramos pagal Apulijos regiono veiklos programą užbaigimo momentu buvo pasiekta tame straipsnyje numatyta kontrolės norma.
- 60 Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad iš pačios Reglamento Nr. 438/2001 10 straipsnio 2 dalies formuluotės, pagal kurią valstybės narės siekia, kad patikrinimai, atlikti prieš baigiant teikti ERPF paramą, būtų tolygiai paskirstyti atitinkamu laikotarpiu, matyti, kad antrojo lygio kontrolė turi būti vykdoma per visą šios paramos teikimo laikotarpį, o ne vien jos užbaigimo momentu.
- 61 Todėl antrą trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl antros antrojo apeliacinio skundo pagrindo esmės

- 62 Antroje antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika ginčija skundžiamo sprendimo 60-63 punktuose išdėstytas išvadas. Ji teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog ginčijamas sprendimas pagrįstas Sąjungos auditorių, 2009 m. sausio mėn. atliekant pirmojo lygio kontrolės imties auditą, nustatytais pažeidimais, Bendrasis Teismas negalėjo nuspręsti dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo pagal Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnio 2 ir 3 dalis ir proporcingumo principą,

neišnagrinėjęs argumentų, kuriais ji ginčijo šių pažeidimų tikrumą. Be to, skundžiamo sprendimo 78-81 punktuose Bendrasis Teismas pats atsižvelgė į tuos pažeidimus, konstatuodamas, kad pirmojo lygio kontrolė nebuvo patikima.

- 63 Šiuo atžvilgiu reikia priminti nusistovėjusią teismo praktiką dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF), pagal kurią valstybės narės padėtis geresnė renkant ir tikrinant EŽŪOGF sąskaitoms apmokėti būtinus duomenis, o Komisija, siekdama įrodyti, kad pažeistos bendro žemės ūkio rinkų organizavimo taisyklės, turi ne visiškai įrodyti, kad nacionalinės institucijos nepakankamai kontroliavo ar pateikė neteisingus skaičius, bet pateikti įrodymų, kad jai kyla didelių ir pagrįstų abejonių dėl šios kontrolės ar skaičių (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-300/02, EU:C:2005:103, 34 ir 36 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką ir Sprendimo *Danija / Komisija*, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, 80 ir 81 punktus).
- 64 Ta valstybė narė savo ruožtu negali paneigti išvadų, pagrįstų tokiomis didelėmis ir pagrįstomis Komisijos abejonėmis, neparėmusi savo pačios teiginių patikimos ir veiksmingos kontrolės sistemos buvimo įrodymais. Jei valstybei narei nepavyksta įrodyti, kad Komisijos išvados neteisingos, tokiu atveju šios išvados yra pagrindai, galintys sukelti didelių abejonių dėl adekvačių ir veiksmingų priežiūros ir kontrolės priemonių buvimo (žr. Sprendimo *Danija / Komisija*, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, 82 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 65 Taigi, atitinkama valstybė narė turi pateikti kuo detalesnę ir išsamesnę informaciją apie savo patikrinimų ar skaičių realumą ir prireikus apie tai, kad Komisijos tvirtinimai neteisingi (Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-300/02, EU:C:2005:103, 36 punktą ir jame nurodyta teismo praktika bei Sprendimo *Danija / Komisija*, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, 83 punktą).
- 66 Iš šios teismo praktikos išplaukiančius principus taip pat reikia *mutatis mutandis* taikyti ERPF, o Teisingumo Teismo posėdyje Italijos Respublika to neginčijo. Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1260/1999 38 straipsnio 1 dalyje nustatytą valdymo ir kontrolės sistemos struktūrą, pagal kurią valstybės narės visų pirma prisiima atsakomybę už finansinę ERPF pagalbos kontrolę, jos turi geriausias galimybes rinkti ir tikrinti duomenis, susijusius su šia pagalba.
- 67 Šiuo atveju Italijos Respublika kritikuoja Bendrąjį Teismą, kad jis neatsižvelgė į aplinkybes, kuriomis remdamasi ji ginčijo Sąjungos auditorių, 2009 m. sausio mėn. atliekant pirmojo ir antrojo lygio kontrolės imties auditą, nustatytų pažeidimų tikrumą. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, remiantis Bendrojo Teismo padarytomis ir skundžiamo sprendimo 63 punkte nurodytomis išvadomis, šie konkretūs pažeidimai sudaro tik vieną iš kaltinimų dėl Apulijos regiono veiklos programai taikytos valdymo ir kontrolės sistemos veikimo ir kad ginčijamas sprendimas taip pat pagrįstas šios sistemos „kitais trūkumais“, kurie gali kelti didelių ir pagrįstų abejonių dėl tos sistemos patikimumo ir tinkamumo.
- 68 Išnagrinėjęs pirmą antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalį ir pirmą, antrą bei trečią trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dalis, dėl kurių padarytos išvados šio sprendimo 58 ir 61 punktuose, matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidų, kai atmetė visus Italijos Respublikos argumentus, kuriais ši ginčijo išvadas, paremtas kitais Apulijos regiono veiklos programai taikytos valdymo ir kontrolės sistemos trūkumais, dėl kurių atsirado pirmojo lygio kontrolės vykdymo vėlavimų, siūlyti taisymai buvo nepatikimi, taip pat buvo mokėjimo institucijos veiklos trūkumų.
- 69 Taigi šio sprendimo 63-65 punktuose nurodytą teismo praktiką atitinka skundžiamo sprendimo 63 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad nereikia priimti sprendimo dėl per 2009 m. sausio mėn. atliktą auditą nustatytų konkrečių pažeidimų tikrumo, kurį ginčija Italijos Respublika.

- 70 Reikia pridurti, kad apeliaciniame skunde Italijos Respublika nekritikuoja skundžiamo sprendimo 109?118 punktų, kuriuose Bendrasis Teismas padarė išvadą dėl taikyto fiksuoto tarifo koregavimo proporcingumo, atsižvelgdamas į valdymo ir kontrolės sistemos trūkumus, susijusius su kontrolės vykdymo vėlavimais, siūlytų taisyčių nepatikimumu ir mokėjimo institucijos veiklos trūkumais, kurie gali kelti didelių ir pagrįstų abejonių dėl tos sistemos patikimumo ir tinkamumo.
- 71 Dėl kaltinimo, kad skundžiamo sprendimo 78?81 punktuose pats Bendrasis Teismas atsižvelgė į 2009 m. sausio mėn. atliekant pirmojo lygio kontrolės imties auditą nustatytus pažeidimus, reikia pažymėti, kad tuose punktuose išdėstyti argumentai susiję ne su šiais konkrečiais pažeidimais, bet su abejonėmis dėl praktikos, kurios laikosi Italijos valdžios institucijos finansinių klaidų taisymo srityje.
- 72 Taigi negalima Bendrojo Teismo kaltinti, kad skundžiamo sprendimo 78?81 punktuose atsižvelgė į Komisijos padarytas išvadas dėl Italijos valdžios institucijų siūlytų finansinių taisyčių patikimumo, prieš tai šio sprendimo 60?63 punktuose nusprendęs, kad nereikia priimti sprendimo dėl Sąjungos auditorių nustatytų pažeidimų, 2009 m. sausio mėn. atliekant imties auditą.
- 73 Todėl antrą antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl trečios antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalies esmės

- 74 Trečioje antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalyje Italijos Respublika ginčija skundžiamo sprendimo 60 punkte pateiktą išvadą, remdamasi tuo, kad Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnyje įtvirtintiems proporcingumo ir partnerystės principams prieštarauja nustatytas 10 % fiksuoto tarifo koregavimas, nes dėl papildomų darbų ar inžinerijos paslaugų pirkimo pažeidimų, kuriuos Sąjungos auditoriai nustatė 2009 m. sausio mėn., Italijos valdžios institucijos siūlė taikyti 25 % fiksuoto tarifo koregavimą.
- 75 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Italijos valdžios institucijų pasiūlyti taisyčiai susiję tik su tam tikrais konkrečiais Sąjungos auditorių 2009 m. sausio mėn. nustatytais pažeidimais. Kaip matyti iš šio sprendimo 69 punkto, Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, galėjo konstatuoti, kad tariamas konkrečių pažeidimų nebuvimas neturi įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepažeidė pirmesniame punkte nurodytų principų, kai skundžiamo sprendimo 60 ir 62 punktuose konstatavo, kad su tais taisyčiais susiję argumentai, į kuriuos Komisija atsižvelgė apskaičiuodama galutinę ERPF paramos sumažinimo sumą, yra nereikšmingi ginčijamo sprendimo panaikinimo tikslais.
- 76 Todėl trečią antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 77 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad visą apeliacinį skundą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

### **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

- 78 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Italijos Respublikos ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.